

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2008. gada 20. maijā*

Lieta C-352/06

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Finanzgericht Köln* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2006. gada 10. augustā un kas Tiesā reģistrēts 2006. gada 25. augustā, tiesvedībā

Brigitte Bosmann

pret

Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Aachen.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji P. Janns [*P. Jann*], K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], A. Ross [*A. Rosas*], K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], A. Ticano [*A. Tizzano*], tiesneši K. Šimans [*K. Schiemann*] (referents), E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*] un J. Klučka [*J. Klučka*],

* Tiesvedības valoda — vācu.

ģenerālvokāts J. Mazaks [*J. Mazák*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— Bosmanes [*Bosmann*] vārdā — H. Knopss [*H. Knops*], *Rechtsanwalt*,

— Vācijas valdības vārdā — M. Lumma [*M. Lumma*] un K. Šulce-Bāra [*C. Schulze-Bahr*], pārstāvji,

— Spānijas valdības vārdā — F. Diess Moreno [*F. Díez Moreno*], pārstāvis,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — V. Kreišics [*V. Kreuzschitz*] un I. Kaufmane-Bilere [*I. Kaufmann-Bühler*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2007. gada 29. novembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

¹ Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 13. panta 2. punkta a) apakšpunktu Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulā (EEK) Nr. 1408/71 par

sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, kā arī 10. pantu Padomes 1972. gada 21. marta Regulā (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai Nr. 1408/71, redakcijā, kura grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97 (OV 1997, L 28, 1. lpp.), kurās grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 647/2005 (OV L 117, 1. lpp., turpmāk tekstā attiecīgi — “Regula Nr. 1408/71” un “Regula Nr. 574/72”).

- 2 Šis lūgums tika iesniegts strīdā starp Bosmani un *Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Aachen* (Federālā Nodarbinātības aģentūra — Āhenes Ģimenes pabalstu kase, turpmāk tekstā — “*Bundesagentur*”) par atteikumu piešķirt ģimenes pabalstu Vācijā.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienų tiesiskais regulējums

Regula Nr. 1408/71

- 3 Regulas Nr. 1408/71 pirmā un piektā apsvēruma teksts ir šāds:

“tā kā noteikumi par valstu sociālā nodrošinājuma tiesību aktu koordinēšanu attiecas uz to darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, kuri ir dalībvalstu pilsoņi, un tiem būtu jāsekmē viņu dzīves līmeņa paaugstināšana un nodarbinātības nosacījumu uzlabošana;

[..]

tā kā ar šādu koordināciju ir jāgarantē, lai Kopienā no dažādo valstu tiesību aktu puses būtu vienlīdzīga attieksme pret dalībvalstīs dzīvojošajiem darba ņēmējiem un viņu apgādībā esošajām personām, un viņus kā apgādniekus zaudējušajiem.”

4 Šīs regulas astotajā līdz desmitajā apsvērumā ir noteikts, ka:

“tā kā uz darbiniekiem un pašnodarbinātām personām, kas pārvietojas Kopienā, būtu jāattiecas tikai vienas vienīgas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmai, lai novērstu piemērojamo valstu tiesību aktu pārklāšanos un no tā izrietošos iespējamus sarežģījumus;

tā kā tādi gadījumi, kuros uz kādu personu vienlaikus attiektos divu dalībvalstu tiesību akti, izņēmuma veidā atkāpjoties no vispārējā noteikuma, būtu pēc iespējas jāierobežo gan skaita, gan apjoma ziņā;

tā kā nolūkā pēc iespējas efektīvi garantēt vienlīdzīgu attieksmi pret visiem darba ņēmējiem, kas strādā kādā dalībvalstī, ir lietderīgi noteikt, ka parasti ir piemērojami tās dalībvalsts tiesību akti, kurā attiecīgā persona strādā darbinieka vai pašnodarbinātas personas statusā.”

5 Regulas Nr. 1408/71 13. pantā ar nosaukumu “Vispārīgi noteikumi” ir paredzēts šādi:

“1. Ievērojot 14.c un 14.f pantu, uz personām, kam piemēro šo regulu, attiecas tikai vienas dalībvalsts tiesību akti. Minētos tiesību aktus nosaka saskaņā ar šo sadaļu.

2. Ievērojot 14. līdz 17. pantu:

a) persona, kas ir nodarbināta vienā dalībvalstī, ir pakļauta šīs valsts tiesību aktiem arī tad, ja tā dzīvo citā dalībvalstī vai ja citā dalībvalstī atrodas tā uzņēmuma vai indivīda juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta, kurš nodarbina šo personu;

[..].”

6 Saskaņā ar šīs regulas 73. pantu ar nosaukumu “Darbinieki vai pašnodarbinātas personas, kuru ģimenes locekļi dzīvo dalībvalstī, kas nav kompetentā valsts”:

“Darbiniekam vai pašnodarbinātai personai, uz kuru attiecas kādas dalībvalsts tiesību akti, saskaņā ar VI pielikumu ir tiesības par tādiem viņa ģimenes locekļiem, kas dzīvo kādā citā dalībvalstī, uz ģimenes pabalstiem, ko paredz pirmās šē minētās dalībvalsts tiesību akti, tā, it kā viņi dzīvotu šajā valstī.”

Regula Nr. 574/72

- 7 Regulas Nr. 574/72 10. panta ar nosaukumu "Noteikumi, kas piemērojami gadījumos, kad pārklājas darbinieku vai pašnodarbinātu personu tiesības uz ģimenes pabalstiem vai ģimenes piemaksām", 1. punktā ir noteikts, ka:

"1. a) Tiesības uz [ģimenes] pabalstiem vai ģimenes piemaksām, kas pienākas saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, kuros tiesību iegūšana uz šiem pabalstiem vai piemaksām netiek pakļauta nosacījumam par apdrošināšanu, darbu vai pašnodarbinātību, tiek apturētas, ja tā paša laika posma [ietvaros] un par to pašu ģimenes locekli pienākas pabalsti vienīgi atbilstīgi citas dalībvalsts attiecīgajiem tiesību aktiem vai, piemērojot regulas [Nr. 1408/71] 73., 74., 77. vai 78. pantu, līdz šo pabalstu summai.

b) Ja tomēr pirmajā šē nosauktajā dalībvalstī tiek veikta profesionāla darbība:

i) tādu [ģimenes]pabalstu gadījumā, kas — vai nu vienīgi saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, vai saskaņā ar regulas [Nr. 1408/71] 73. vai 74. pantu — pienākas personai, kura ir tiesīga uz ģimenes pabalstiem, vai personai, kurai tos izmaksā, tad tiesības uz ģimenes pabalstiem, kas pienākas vai nu vienīgi saskaņā ar šīs otras dalībvalsts tiesību aktiem, vai saskaņā ar šiem pantiem, tiek apturētas līdz tādai ģimenes pabalstu summai, kāda ir paredzēta tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā šis ģimenes

loceklis dzīvo. To pabalstu izmaksas, ko veic dalībvalsts, kurā šis ģimenes loceklis dzīvo, sedz šī dalībvalsts;

[..].”

Valsts tiesiskais regulējums

- 8 Likuma par ienākuma nodokli (*Einkommensteuergesetz*) 62. panta 1. punkta 1) apakšpunktā ir noteikts šādi:

“Saskaņā ar šo likumu tiesības saņemt ģimenes pabalstu par bērniem [..] ir personām, kuru pastāvīgā dzīvesvieta vai uzturēšanās vieta ir Vācijā.”

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

- 9 Bosmane, Vācijā dzīvojoša Beļģijas pilsoņe, viena audzina savus divus bērnus, kuri ir dzimuši attiecīgi 1983. un 1985. gadā. Viņi uzturas arī Vācijā, kur mās.

- 10 Faktiski Bosmanei ir tiesības uz Vācijas ģimenes pabalstiem, kas paredzēti Likuma par ienākuma nodokli 62. pantā, kurus sākumā tai piešķīra *Bundesagentur*. Tomēr, kad 2005. gada 1. septembrī Bosmane uzsāka profesionālu darbību Nīderlandē, šos pabalstus ar 18. oktobrī pieņemtu lēmumu tika atteikts viņai izmaksāt, sākot ar 2005. gada oktobri. *Bundesagentur* attiecīgās Kapienu tiesību normas interpretēja tādējādi, ka uz Bosmani attiecas tikai nodarbinātības vietas dalībvalsts, proti, Nīderlandes Karalistes, tiesību akti, no kā izriet, ka Vācijas Federatīvā Republika vairs nav kompetentā valsts, kurai būtu jāmaksā minētie pabalsti.
- 11 Bosmane Nīderlandē atbilstošus ģimenes pabalstus saņemt nevar, jo Nīderlandes tiesību aktos nav paredzēts tos piešķirt par bērniem, kas sasnieguši 18 gadu vecumu.
- 12 Iesniedzējtiesa norāda, ka nav precizēts, vai Bosmane atgriežas Vācijā katras darba dienas beigās vai to dara tikai nedēļas nogalēs un svētku dienās.
- 13 Šajos apstākļos *Finanzgericht Köln* [Ķelnes Finanšu tiesa] nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- 1) Vai [..] Regulas [..] Nr. 1408/71 [..] 13. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir sašaurināti jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj vientuļajai mātei dzīvesvietas valstī (Vācijas Federatīvā Republika) saņemt ģimenes pabalstu, ja nodarbinātības valstī (Nīderlandes Karaliste) tā nesaņem pabalstu bērnu vecuma dēļ?

- 2) Gadījumā, ja uz pirmo prejudiciālo jautājumu tiktu atbildēts noliedzoši:

vai [...] Regulas [...] Nr. 574/72 [...] 10. pants ir sašaurināti jāinterpretē tādējādi, ka tajā pieļauts vientuļajai mātei dzīvesvietas valstī (Vācijas Federatīvā Republika) saņemt ģimenes pabalstu, ja nodarbinātības valstī (Nīderlandes Karaliste) tā nesaņem pabalstu bērnu vecuma dēļ?

- 3) Gadījumā, ja uz pirmo un otro prejudiciālo jautājumu tiktu atbildēts noliedzoši:

vai vientuļās mātes, darba ņēmējas, tiesības uz to, ka viņai tiek piemērots labvēlīgākais savas dzīvesvietas dalībvalsts tiesiskais regulējums ģimenes pabalstu piešķiršanas jomā, izriet tieši no EK līguma vai vispārējiem tiesību principiem?

- 4) Vai iepriekš minēto jautājumu atbildēšanai ir būtiski, vai attiecīgā persona katru darba dienu atgriežas savā ģimenes mītnē?

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

¹⁴ Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa vaicā, vai Regulas Nr. 1408/71 13. panta 2. punkta a) apakšpunktu var interpretēt tādējādi, ka darbinieks, kas atrodas tādā

situācijā kā Bosmane, kurai ir piemērojama Regula Nr. 1408/71 un nodarbinātības dalībvalsts — šajā gadījumā Nīderlandes Karalistes — sociālā nodrošinājuma sistēma, var saņemt ģimenes pabalstu savā dzīvesvietas dalībvalstī — šajā gadījumā Vācijas Federatīvajā Republikā —, ja tiek atzīts, ka kompetentajā dalībvalstī šādu pabalstu saņemt nevar bērnu vecuma dēļ.

- 15 Pirms atbildēt uz šo jautājumu, ir jāatgādina vispārīgie noteikumi, kas saskaņā ar Regulu Nr. 1408/71 ir jāizmanto, nosakot darba ņēmējiem, kuri pārvietojas Kopienā, piemērojamos tiesību aktus.
- 16 Regulas Nr. 1408/71 II sadaļas noteikumos, ar kuriem nosaka tiesību aktus, kas piemērojami darba ņēmējiem, kuri pārvietojas Kopienā, ir paredzēts, ka ieinteresētajām personām ir piemērojama tikai viena dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēma, kā rezultātā var izvairīties no atbilstošo valsts tiesību aktu paralēlas piemērošanas un no tā izrietošajām nelabvēlīgajām sekām. Šis princips ir izteikts Regulas Nr. 1408/71 13. panta 1. punktā, kurā ir paredzēts, ka darba ņēmējam, kas ietilpst minētās regulas tvērumā, ir piemērojams tikai vienas dalībvalsts tiesiskais regulējums (skat. 1986. gada 12. jūnija spriedumu lietā 302/84 *Ten Holder, Recueil*, 1821. lpp., 19. un 20. punkts).
- 17 Saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 13. panta 2. punkta a) apakšpunktu persona, kas ir nodarbināta vienā dalībvalstī, ir pakļauta šīs valsts tiesību aktiem arī tad, ja tā dzīvo citā dalībvalstī. Saskaņā ar šo normu, kā darba ņēmējam piemērojamus nosakot kādas dalībvalsts tiesību aktus, viņam piemērojami ir tikai šīs dalībvalsts tiesību akti (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Ten Holder*, 23. punkts).

- 18 Attiecībā uz ģimenes pabalstu specifisko kontekstu saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 73. pantu darba ņēmējam, kuram piemērojami dalībvalsts tiesību akti, ir tiesības par saviem ģimenes locekļiem, kuri dzīvo citā dalībvalstī, saņemt pabalstus, kas paredzēti pirmās minētās valsts tiesību aktos, tāpat kā tad, ja viņi dzīvotu šīs valsts teritorijā.
- 19 Līdz ar to, kā pareizi secinājusi iesniedzējtiesa, Bosmanes gadījumā ir jāpiemēro viņas nodarbinātības valsts, proti, Nīderlandes, tiesību akti.
- 20 Tiesības, kas ir piemērojamas darba ņēmējam, kurš atrodas kādā no situācijām, uz kurām attiecas Regulas Nr. 1408/71 II sadaļas noteikumi, ir nosakāmas atbilstoši attiecīgajiem noteikumiem, bet citas tiesību sistēmas noteikumu piemērošana arī ne vienmēr ir izslēdzama (skat. 2005. gada 20. janvāra spriedumu lietā *C-302/02 Laurin Effing*, Krājums, I-553. lpp., 39. punkts).
- 21 Eiropas Kopienų Komisija uzskata, ka tādā situācijā, kādā ir Bosmane, pamatojoties uz Regulas Nr. 574/72 10. panta 1. punkta a) apakšpunktu, nodarbinātības dalībvalsts kā kompetentās valsts tiesību aktus, kas par tādiem atzīstami saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 13. panta 2. punkta a) apakšpunktu, var nepiemērot, tā vietā piemērojot ieinteresētās personas dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktus. Tādā veidā piesaiste divām dalībvalstīm, proti, dzīvesvietas un nodarbinātības, ļautu kumulēt tiesības uz pabalstiem. Tādējādi saskaņā ar Regulas Nr. 574/72 10. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ņemot vērā, ka nodarbinātības dalībvalstī nav paredzētas tiesības uz līdzīgiem ģimenes pabalstiem, tie bez ierobežojumiem ir jāpiešķir dzīvesvietas dalībvalstij, šajā gadījumā — Vācijas Federatīvajai Republikai. Šī apgalvojuma pamatojumam Komisija norāda uz 1992. gada 9. decembra spriedumu lietā *C-119/91 McMenamin*

(*Recueil*, I-6393. lpp.). Šajā pašā kontekstā iesniedzējtiesa ir atsaukusies uz 2005. gada 7. jūnija spriedumu lietā C-543/03 *Dodl* un *Oberhollenzer* (Krājums, I-5049. lpp.).

- 22 Šajā sakarā jāatzīmē, ka lietas, kurās tika pasludināti divi iepriekš minētie spriedumi, tika izskatītas, pamatojoties uz Regulas Nr. 574/72 10. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) ievilkumu, kas attiecas uz situācijām, kad profesionālā darbība tiek veikta arī dzīvesvietas dalībvalstī. Kā savu secinājumu 51. un 52. punktā ir norādījis ģenerālvokāts, iepriekš minētajos spriedumos lietā *McMenamin*, kā arī lietā *Dodl* un *Oberhollenzer* prioritāšu maiņu par labu dzīvesvietas dalībvalsts kompetencei radīja apstākļi, ka dzīvesvietas dalībvalstī profesionālo darbību veic tās personas laulātais, kurai ir tiesības uz Regulas Nr. 1408/71 73. pantā paredzēto pabalstu.
- 23 No iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka Bosmane šādā situācijā neatrodas.
- 24 No Regulas Nr. 574/72 10. panta 1. punkta a) apakšpunkta teksta izriet, ka tā mērķis ir atrisināt situācijas, kad ģimenes pabalsti pienākas vienlaikus attiecīgā bērna dzīvesvietas dalībvalstī, neatkarīgi no apdrošināšanas vai nodarbinātības nosacījumiem un saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 73. pantu arī nodarbinātības dalībvalstī.
- 25 Kā to norāda Vācijas valdība un iesniedzējtiesa, pamata lietas apstākļi neattiecas uz šāda veida ģimenes pabalstu "kumulāciju", jo tiesības saņemt ģimenes pabalstus nodarbinātības dalībvalstī, piemērojot minētās dalībvalsts tiesību aktus, šajā gadījumā ir izslēgtas sakarā ar prasītājas pamata prāvā bērnu vecumu.

- 26 Tā kā prioritāšu maiņu par labu dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktu piemērošanai tādējādi nevar uzskatīt par pamatotu ar Regulā Nr. 574/72 minētajām īpašajām normām par piesaisti, ir jānorāda, ka Bosmanes situācija atbilst vispārīgajam noteikumam par piemērojamiem tiesību aktiem, kas paredzēts Regulas Nr. 1408/71 13. panta 2. punkta a) apakšpunktā.
- 27 No tā izriet, ka ar Kopienu tiesībām Vācijas kompetentajām iestādēm nav paredzēts pienākums piešķirt Bosmanei attiecīgo ģimenes pabalstu.
- 28 Tomēr nevar izslēgt šādas piešķiršanas iespēju, jo no Tiesā iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka saskaņā ar Vācijas tiesību aktiem Bosmane var saņemt ģimenes pabalstus tikai tādēļ vien, ka Vācijā ir viņas dzīvesvieta, kas tad ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.
- 29 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 1408/71 normas ir jāinterpretē, ņemot vērā EKL 42. pantu, kura mērķis ir veicināt darba ņēmēju brīvu pārvietošanos un kurā it īpaši paredzēts, ka migrējošiem darba ņēmējiem nevajadzētu nedz zaudēt tiesības uz sociālā nodrošinājuma pabalstiem, nedz saņemt samazinātas šo pabalstu summas tā fakta dēļ, ka tie ir izmantojuši ar EK līgumu piešķirtās tiesības brīvi pārvietoties (skat. 2006. gada 9. novembra spriedumu lietā C-205/05 *Nemec*, Krājums, I-10745. lpp., 37. un 38. punkts).
- 30 Tāpat arī Regulas Nr. 1408/71 pirmajā apsvērumā ir paredzēts, ka šīs regulas noteikumi par valstu tiesību aktu sociālā nodrošinājuma jomā koordinēšanu attiecas uz personu brīvu pārvietošanos un tiem būtu jāsekmē viņu dzīves līmeņa paaugstināšana un nodarbinātības nosacījumu uzlabošana.

- 31 Ņemot šo vērā, ir jāatzīst, ka tādos apstākļos kā pamata prāvā minētie dzīvesvietas dalībvalstij nevar liegt iespēju piešķirt ģimenes pabalstus tās teritorijā dzīvojošām personām. Faktiski, ja saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 13. panta 2. punkta a) apakšpunktu personai, kura kādas dalībvalsts teritorijā veic algotu darbu, ir jāpiemēro šīs dalībvalsts tiesību akti pat tad, ja šīs personas dzīvesvieta ir citā dalībvalstī, tomēr ar šo regulu dzīvesvietas dalībvalstij nevar liegt saskaņā ar tās tiesību aktiem piešķirt ģimenes pabalstus šai personai.
- 32 Iepriekš minētais spriedums lietā *Ten Holder*, uz kuru savos rakstveida apsvērumos ir atsaukusies Vācijas valdība, kā arī 1986. gada 10. jūlija spriedums lietā *60/85 Luijten* (*Recueil*, 2365. lpp.), uz kuru ir norādījusi iesniedzējtiesa, neatspēko iepriekš izklāstīto Regulas Nr. 1408/71 interpretāciju. Iepriekš minētajā spriedumā lietā *Ten Holder* runa bija par kompetentās dalībvalsts iestāžu atteikumu piešķirt pabalstu, un šajā kontekstā Tiesa ir atzinusi, ka, nosakot darba ņēmējam piemērojamos dalībvalsts tiesību aktus saskaņā ar Regulu Nr. 1408/71, viņam ir piemērojami tikai šīs dalībvalsts tiesību akti (iepriekš minētais spriedums lietā *Ten Holder*, 23. punkts). Uz šo pašu principu Tiesa ir norādījusi iepriekš minētajā spriedumā lietā *Luijten* saistībā ar risku vienlaikus piemērot nodarbinātības un dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktus par sociāli apdrošināto personu tiesībām saņemt ģimenes pabalstu. Līdz ar to, apskatot šos spriedumus to specifiskajos un no šīs pamata prāvas atšķirīgajos kontekstos, tie nevar būt par pamatu, lai dalībvalstij, kura nav kompetentā valsts un kurā tiesības saņemt pabalstu nav atkarīgas no nodarbinātības vai apdrošināšanas priekšnosacījumiem, liegtu iespēju piešķirt šādu pabalstu tās teritorijā dzīvojošai personai, ja šāda iespēja tieši izriet no tās tiesību aktiem.
- 33 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka ar Regulas Nr. 1408/71 13. panta 2. punkta a) apakšpunktu nav pretrunā, ka migrējošs darba ņēmējs, kuram ir piemērojama nodarbinātības dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēma, saskaņā ar dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktiem saņem ģimenes pabalstus pēdējā minētajā valstī.

Par otro un trešo jautājumu

- 34 Ņemot vērā uz pirmo jautājumu sniegto atbildi, uz otro un trešo jautājumu nav jāatbild.

Par ceturto jautājumu

- 35 Iesniedzējtiesa vēl jautā, vai fakts, ka Bosmane katras darba dienas beigās atgriežas ģimenes mītnē Vācijā, ietekmē atbildi uz pirmo, otro un trešo jautājumu.

- 36 Kā tas būtībā izriet no atbildes uz pirmo jautājumu, ar Regulas Nr. 1408/71 13. panta 2. punkta a) apakšpunktu nav pretrunā, ka migrējošs darba ņēmējs, kurš atrodas tādā situācijā kā Bosmane, saņem ģimenes pabalstus dzīvesvietas dalībvalstī, ja vien viņš izpilda šādu pabalstu piešķiršanas nosacījumus saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem. Ciktāl, un kā tas izriet arī no iesniedzējtiesas nolēmuma, Bosmanes tiesībām saņemt ģimenes pabalstus Vācijā ir piemērojams nosacījums, ka ieinteresētajai personai ir jādzīvo šīs dalībvalsts teritorijā, kuru, kā viņai šķiet, viņa faktiski izpilda, iesniedzējtiesai ir jānosaka, vai tas, ka Bosmane katras darba dienas beigās atgriežas ģimenes mītnē Vācijā, ir atbilstoši, lai izvērtētu, vai viņa Vācijas tiesību aktu izpratnē “dzīvo” minētajā valstī.

37 Tādēļ uz ceturto jautājumu ir jāatbild, ka iesniedzējtiesai ir jānosaka, vai tas, ka darba ņēmējs, kurš atrodas tādā situācijā ka prasītāja pamata prāvā, katras darba dienas beigās atgriežas ģimenes mītnē attiecīgajā dalībvalstī, ir atbilstoši, lai izvērtētu, vai šāds darba ņēmējs atbilst nosacījumiem par attiecīgā ģimenes pabalsta piešķiršanu šajā valstī saskaņā ar tās tiesību aktiem.

Par tiesāšanās izdevumiem

38 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) ar Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kura grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 647/2005, 13. panta 2. punkta a) apakšpunktu nav pretrunā,

ka migrējošs darba ņēmējs, kuram ir piemērojama nodarbinātības dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēma, saskaņā ar dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktiem saņem ģimenes pabalstus pēdējā minētajā valstī;

- 2) iesniedzējtiesai ir jānosaka, vai tas, ka darba ņēmējs, kurš atrodas tādā situācijā kā prasītāja pamata prāvā, katras darba dienas beigās atgriežas ģimenes mītnē attiecīgajā dalībvalstī, ir atbilstoši, lai izvērtētu, vai šāds darba ņēmējs atbilst nosacījumiem par attiecīgā ģimenes pabalsta piešķiršanu šajā valstī saskaņā ar tās tiesību aktiem.

[Paraksti]